

ת"פ 1390/03/20 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד מרדכי קוטוב (עציר)-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 1390-03-20 מדינת ישראל נ' קוטוב(עציר)

בפני כבוד השופט יניב בן הרוש
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל-תביעות נגב
ע"י ב"כ עוה"ד ברק ברד

נגד

מרדכי קוטוב (עציר)-בעצמו
ע"י ב"כ עוה"ד אדיר בן לולו בשם עו"ד פוגל

הנאשם

גזר דין

1. ביום 19.9.22 הורשע הנאשם על ידי כב' השופטת אחינעם צוריאלי על יסוד הודאתו. במסגרת הסדר הטיעון הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של איומים לפי **סעיף 192 לחוק העונשין**, תשל"ז 1977- (להלן: "חוק העונשין") ובשתי עבירות של תקיפה סתם לפי **סעיף 379 לחוק העונשין**.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום ביום 9.2.19 בשעה 23:13, נסע הנאשם לעמדת השמירה של בית החולים "סורוקה" ומחסום הרכבים נפתח אוטומטית. למרות שהמאבטח במקום ביקש ממנו לעצור, המשיך הנאשם בנסיעתו. לאחר מכן שב הנאשם למחסום כשהוא אוחז בידו אלה טלסקופית, קילל ודחף את המאבטח. למקום הגיעה מאבטחת נוספת והשניים השתלטו על הנאשם והמאבטח עיכב אותו, אולם הנאשם נכנס לרכבו ונסע במהירות לא לפני שאיים על המאבטח כי ירצח אותו ואף לא יעזור לו בכוונה להפחידו.

3. בעניינו של הנאשם לא הוגש תסקיר שירות מבחן ולדין בפניי הובא על ידי שב"ס בעודו עצור במסגרת תיק אחר.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה תיאר את העבירות שבוצעו על ידי הנאשם וטען לערכים החברתיים שנפגעו. ב"כ המשימה ציין כי בשנת 2015 הנאשם סיים בהצלחה הליך בבית המשפט הקהילתי אך חזר לסורו כעבור כמה שנים, ב"כ המאשימה סבר כי לאור המציאות הנוכחית בה אזרחים מותקפים ומאוימים באופן יומי, בנסיבות התיק ומתוך פסיקה אליה הפנה מתחם הענישה הראוי, נע בין 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודת שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל ועתר לגזור את עונשו של הנאשם בשליש העליון של המתחם, מאסר מותנה קנס והתחייבות.

5. ב"כ הנאשם סבר כי לאור כך שמדובר בתיק משנת 2019, ובנסיבות בהן לא נגרם נזק פיזי, מתחם הענישה הראוי נע בין מאסר על תנאי ועד למספר קצר של מאסר שירוצה בעבודות שירות או באין ברירה מאסר מאחורי

סורג ובריה. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם לקח אחריות והצר על מעשיו כבר בהזדמנות הראשונה בחקירתו במשטרה ועל כן עתר למאסר על תנאי או למספר חודשי מאסר בפועל שיעמדו בהתאמה לכך שיכול היה, לו לא היה עצור, לשאת את עונשו בעבודות שירות - 30 עד 60 ימי מאסר.

6. הנאשם הביע צער על מעשיו, אמר שהתעייף מסגנון החיים הזה וכי הוא לא חושב שיחזור על הטעויות שלו.

קביעת מתחם העונש ההולם

7. בהתאם לע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל ובהיעדר מחלוקת בין הצדדים, מעשיו הנאשם מהווים אירוע אחד ומן הראוי לקבוע מתחם עונש הולם אחד. ובהתאם לתיקון מספר 113, סעיף 40ג(א) לחוק העונשין בקביעת מתחם ענישה הולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

8. בכל הנוגע לעבירת האיומים, הרי שהערך החברתי שנפגע מעבירות האיומים הינו שמירה על שלווה נפשם, ביטחונם וחירות פעולתם של המתלוננים. ביחס לעבירת האיומים נקבע ברע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל:

"האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפש, ביטחונם וחירות פעולתם של הפרט."

9. ובאשר לעבירות תקיפה סתם הרי שהערכים המוגנים הם הגנה על שלמות הגוף והביטחון האישי. כל אדם, באשר הוא, זכאי להגנה על שלמות גופו ובטחונו. עבירת התקיפה אומנם לא בוצעה כלפי עובד ציבור אולם מאבטחי בבית החולים תפקידם להגן על הצוות הרפואי ועל באי בית החולים ועל כן חשוב לציין כי ברע"פ 1922/11 רחמימוב נ' מדינת ישראל, נקבע:

"הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו" (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 8.3.1988)). בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם"

10. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף הבינוני זאת משום שמחד גיסא מדובר בשני אירועי תקיפה כשלכאורה לא נראית לעין כל סיבה להתנהלותו האלימה של הנאשם ובעודו מצויד באלה טלסקופית ומאידך גיסא לא נגרם כל נזק למאבטחים.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו

11. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לקחתי בחשבון כי מעשי הנאשם נעשו באופן ספונטני. יחד עם זאת, העבירות בוצעו באמצעות אביזר אשר היה עלול לגרום לחבלות ולפגיעות גופניות קשות וזאת ללא כל סיבה אשר בגינה יכול הנאשם להתרעם ולאבד שליטה באופן שכזה, העבירות בוצעו כלפי מאבטחי בית חולים מקום רגיש בו נמצאים אזרחים הזקוקים לטיפול רפואי וצוותי רפואה שמטרתם להעניק טיפול לאותם אזרחים.

מדיניות הענישה הנוהגת

12. נקודת המוצא בקביעת העונש הראוי למעשי הנאשם היא העונש שקבע המחוקק בעבירת האיומים - שלוש שנות מאסר ובגין עבירות תקיפת סתם - שנתיים מאסר.

13. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסוג זה מלמדת על מגוון עונשים:

א. רע"פ 5458/12 **ליכטמן נ' מדינת ישראל**, שם הורשע הנאשם בתקיפת רופא ואחות בבית חולים. יצוין כי הנאשם באותו מקרה ביצע מעשים ברף חומרה גבוה מזה של הנאשם שבעניינינו. יחד עם זאת הוא היה נעדר עבר פלילי, לקח אחריות ושיקם את חייו. בית המשפט העליון אישר עונש בן 6 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. ע"פ (מחוזי ת"א) 7670/09 **קומע נ' מדינת ישראל**, שם הורשע הנאשם בתקיפת פקח שגרר את רכבו. הנאשם, שהיה בעל עבר פלילי, נדון לעונש מאסר בן 6 חודשים ואף הופעל כנגדו מאסר מותנה.

ג. ת"פ (שלום ב"ש) 48710-07-21 **מדינת ישראל נ' דהיני**, שם הורשע נאשם בעבירת איומים על עובדת סוציאלית ובית המשפט הטיל עליו שישה חודשי מאסר בפועל ושלושה חודשי מאסר על תנאי.

ד. ת"פ (שלום חיפה) 45490-04-22 **מדינת ישראל נ' דוד ספיר**, שם הורשע נאשם בשתי עבירות איומים ובניסיון תקיפה גם כלפי שוטרים והושת עליו 4 חודשי מאסר בפועל לאחר שבית המשפט קבע מתחם ענישה הנע ממאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

14. בתיק זה, אין זה ראוי כי מתחם העונש יתחיל במאסר על תנאי. על מנת לקבוע מתחם עונש שתחתיתו מאסר על תנאי, יש מקום כי הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה יהיו ברף הנמוך ביותר. אלא, שבמסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין, נתתי דעתי לכך שמדובר בשלוש עבירות שבוצעו כולן כלפי מאבטחי בית חולים. אין עבירה אחת כשלוש עבירות. אין תקיפה סתם של אדם כתקיפה סתם של אנשי ביטחון ששומרים על הסדר והביטחון של כל באי בית החולים. אין תקיפה סתם כתקיפה בזמן שהנאשם אוחז בידו חפץ שעלול לגרום לתוצאה קשה. אם כך, מתחם שתחתיתו מאסר על תנאי, אינו הולם את חומרתה

של העבירה שביצע הנאשם, מטעמי גמול, הרתעה והגנה תקיפה על בתי חולים, כמרחב נקי מאליומות מכל סוג ואשר על כן אינו מתיישב עם האינטרס הציבורי.

15. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, ובנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש הראוי נע בין מספר חודשי מאסר שיכולו וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר מאחורי סורג וברית.

16. בעניינו של הנאשם לא מצאתי שיקולים לסטייה ממתחם הענישה לקולא או לחומרא שכן על נאשם המבקש לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי משמעותי. [ראו למשל רע"פ 1705/22 אלצראיעה נ' מדינת ישראל] משום שהלכה היא כי: "לא בכל מקרה שבו תהליך טיפולי מתקדם בכיוון חיובי, יש להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 40ד, שאחרת בא החריג ומרוקן את הכלל מתוכן". [ראו למשל ע"פ 7757/21 אהרון קיי מרזוקי נ' מדינת ישראל].

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו

17. לשם קביעת העונש ההולם, בגדרי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

- א. הנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה.
- ב. לנאשם עבר פלילי רלוונטי והנאשם לא עמד בעבודות השירות שהוטלו עליו בהרשעתו האחרונה וסיים לרצות את עונשו מאחורי סורג וברית.
- ג. הנאשם לא עבר הליך טיפולי ואף לא תסקיר של שירות המבחן.
- ד. הנאשם לא צעיר במיוחד ואף לא הוצגו אסמכתאות למצב רפואי המצדיק התחשבות יתרה.

18. בנסיבות האמורות מצאתי כי ניתן למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני-נמוך של המתחם.

סוף דבר

19. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולא ולחומרא, ומשהנאשם עצור כעת ועל כן סנגורו לא ביקש כי עונש המאסר ירוצה על דרך עבודות שירות, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל .

ב. 4 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת איומים.

ג. 6 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת אלימות.

ד. קנס בסך 2,000 ₪ שישולם עד ליום 15.3.22 או 10 ימי מאסר תמורתו.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ' כסלו תשפ"ג, 14 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.